

РЕШЕНИЕ

№ 1386

гр. Варна, 17.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ ГО, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
Николай Св. Стоянов

при участието на секретаря Марияна Ив. Иванова
като разгледа докладваното от Николай Св. Стоянов Въззивно гражданско дело № 20253100501470 по описа за 2025 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на „Специализирана болница за активно лечение на онкологични заболявания д-р М.А.М.-В.“ ЕООД, ЕИК*****, срещу Решение №1111/31.03.2025г. по гр.д. №11411/2023г. на ВРС, 50-ти състав, с което са **отхвърлени** предявените от СБАЛОЗ срещу Г. Л. К., ЕГН *****, искове с правно основание чл.422 от ГПК: **1/** вр. чл.21, ал.1, т.1 от ЗДФИ за **установяване дължимост** на сумата от **54 264.29лв.**, представляваща вземане за причинени на ищеца вреди, установени с Акт за начет №11-04-5/11.08.2022г., издаден от АДФИ, явяващи се пряка и непосредствена последица от умишлено противоправно поведение на ответника, осъществено при изпълнение на служебните му задължения като управител на ищцовото дружество, **ведно** със законната лихва върху вземането от подаване на заявлението – 12.05.2023г. до окончателно изплащане на задължението; **2/** вр чл.26 от ЗДФИ за сумата от **5 204.45лв.**, представляваща законна лихва върху главницата, начислена за периода от 23.04.2021г. /дата на причиняване на вредата/ до 11.08.2022г. /дата на издаване на акта за начет/ и за сумата от **4 130.12лв.**, представляваща законна лихва върху главницата, начислена за периода от 11.08.2022г. /дата на издаване на акта за начет/ до 11.05.2023г. /подаване на заявлението по чл.417 от ГПК/; за които суми е издадена Заповед №2877/22.05.2023г. за изпълнение на парично

задължение по чл.417 ГПК по ч.гр.д.№ 5955/2023г. на ВРС, 7-ми състав, и като резултат е осъден ищецът за разноски в полза на ответника.

Във въззивната жалба се твърди, че решението е незаконосъобразно и неправилно. Налице е противоправно поведение на отв. К., изразяващо се в умишлено сключване на неизгодни договори за доставки на 75 000 мг лекарствен продукт К.. Доказано е по делото, че средствата, с които са били заплащани продуктите по тези договори, са били реимбурсирани от НЗОК изцяло. Поради това ВРС неправилно е приел, че за болницата не е настъпила имуществена вреда. Неправилно е прието още, че сключването на договора от 19.02.2021г. и прекратяването на част от обществената поръчка са били с оглед дадени на директора на болницата и ответник по делото указания от МЗ. Моли се по същество за отмяна на решението, за уважаване на исквете и за съдебни разноски за две инстанции, а в о.с.з. исканията се поддържат.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК въззиваемата страна депозира отговор, с който оспорва жалбата, а доводите в нея счита за необосновани. Решението на ВРС счита за правилно и обосновано, за което излага съображения по главните въззивни оплаквания. Поддържа недоказаност на предпоставки на иска (липса на неправомерно поведение от ответника и липса на вреда за ищеца). Моли за потвърждаване на решението на ВРС и за съдебни разноски за пред ВОС, а в о.с.з. поддържа позицията си.

При извършената служебна проверка по чл.269 от ГПК настоящият съдебен състав на въззивния съд намира, че обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, а по останалите въпроси взе предвид следното:

Производството пред ВРС е образувано по искове на „Специализирана болница за активно лечение на онкологични заболявания д-р М.А.М.-В.“ ЕООД, ЕИК*****, срещу Г. Л. К., ЕГН *****, с правно основание чл.422 от ГПК: 1/ вр. чл.21, ал.1, т.1 от ЗДФИ за **установяване дължимостта** на сумата от **54 264.29лв.**, представляваща вземане за причинени на ищеца вреди, установени с Акт за начет №11-04-5/11.08.2022г., издаден от АДФИ, явяващи се пряка и непосредствена последица от умишлено противоправно поведение на ответника, осъществено при изпълнение на служебните му задължения като управител на ищцовото дружество, **ведно** със законната лихва върху вземането от подаване на заявлението – 12.05.2023г. до окончателно изплащане на задължението; 2/ вр. чл.26 от ЗДФИ за сумата от **5 204.45лв.**, представляваща законна лихва върху главницата, начислена за периода от 23.04.2021г. /дата на причиняване на вредата/ до 11.08.2022г. /дата на издаване на акта за начет/ и за сумата от **4 130.12лв.**, представляваща законна лихва върху главницата, начислена за периода от 11.08.2022г. /дата на издаване на акта за начет/ до 11.05.2023г. /подаване на заявлението по чл.417 от ГПК/; за които суми е издадена Заповед №2877/22.05.2023г. за изпълнение на парично задължение по чл.417 от ГПК по ч.гр.д.№ 5955/2023г. на ВРС, 7-

ми състав.

В исковата и уточняващите молби се твърди, че по подадено заявление по чл.417 от ГПК е издадена заповед за изпълнение срещу ответника за процесните суми, срещу която е подадено възражение в срок, поради което е налице интерес от предявените искове по чл.422 от ГПК за същите вземания.

Твърди се още, че ответникът е управител на лечебното заведение съгласно Решение №855-10 на Общински съвет - Варна по Протокол №24 от 30.03.2022г. и сключен договор за възлагане на управление на СБАЛОЗ, срокът на който бил продължен с 3 години, считано от 23.02.2018г. В качеството му на управител на ищцовото дружество ответникът бил публичен възложител на обществени поръчки съгласно ЗОП и като такъв отговарял за правилното планиране, провеждане, приключване и отчитане на резултатите от същите.

С Решение №D79974/23.12.2020г. била открита процедура за възлагане на обществена поръчка №00743- 2020-0017 с обща прогнозна стойност от 24 391 934.20лв, като една от обособените позиции в същата била доставка на Pembrolisumab с прогнозна стойност 15 243 000 лева без ДДС. Но процедурата била прекратена от директора на болницата досежно лекарствения продукт с търговско наименование „К.“ с Решение №D4236710/23.02.2021г. на осн. чл.110, ал.1, т.8 от ЗОП.

В резултат на проведен от ответника вътрешен конкурентен избор въз основа на Рамково споразумение №РД-11-24/18.01.2021г. от Министъра на здравеопазването и централен орган за покупки в сектор „Здравеопазване“ бил сключен от болницата чрез директора Договор №Д-41/19.02.2021г. с „Ф.“ ЕАД като изпълнител за доставка на препарата „К.“. В изпълнение на договора ответникът фактурирал доставки на 75 000мг от лекарствения продукт „К.“ на обща стойност 4 482 669.29 лева, която била с 54 264.29лв. повече от заложената по прекратената обществената поръчка, ако по нея беше се сключил договор за същата доставка с избран изпълнител.

По тези причини се поддържа, че поради противоправното поведение на ответника, изразяващо в умишлено противоправно сключване, в изпълнение на служебните му задължения, на Договор №Д-41/19.02.2021г. с „Ф.“ ЕАД за фактуриране и доставки на 75 000мг лекарствен продукт „К.“ на обща стойност 4 482 669.29лв., която била с 54 264.29лв. повече от следващата се, ако бе сключил договор след процедурата по ЗОП, ответникът е нанесъл щети на ищцовата болница в размер на въпросната разлика в цената на доставката.

С Акт за начет №11-04-5/11.08.2022г., изд. от АДФИ на РБ били открити посочените нарушения на ответника, поради което същият бил задължен да заплати на СБАЛОЗ сумата от 54 264.29лв., като противоправно причинени на болницата щети, на осн. чл.21, ал.1, т.1 от ЗДФИ. Актът за начет бил връчен на Г. К. с протокол от 12.08.2022г.;срещу акта било внесено възражение рег. №11-04-5/26.08.2022г. и съставено заключение, връчено на 09.09.2022г.; бил съставен доклад №ДИД7-ВН-9/19.08.2022г. от Главен финансов инспектор

при АДФИ; актът не е отменен по административен ред.

По тези причини се моли за установяване задълженията на ответника за посоченото главно задължение по акта, както и за законните лихви върху него за претендираните периоди след издаване на акта, за които вземания е била издадена заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК. В о.с.з. твърденията и исканията до съда се поддържат.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът депозира писмен отговор, с който не оспорва проведеното заповедно производство за исковите суми. Не оспорва също фактите, че: в периода от 30.01.2012г. до настоящия момент Г. К. е управител на ищцовото дружество; че последното е регистрирано в регистъра на обществените поръчки към Агенция по обществените поръчки; че като управител той е публичен възложител на обществени поръчки; че с Решение № D79974/23.12.2020г. е била открита процедура за възлагане на поръчка № 00743- 2020-0017 с обща прогнозна стойност от 24 391 934.20лв., като една от обособените позиции била доставка на Pembrolisumab с прогнозна стойност 15 243 000лв. без ДДС; че с решение от 23.02.2021г. е прекратил процедурата по поръчката за позиция 4 за доставка на „Pembrolisumab“, като на 19.02.2021г. е сключил договор с „Ф.“ ЕАД за доставката на препарата „К.“, по който е фактурирал и получил 75 000мг лекарствен продукт „К.“ на обща стойност 4 482 669.29лв.

Въпреки това ответникът категорично оспорва предявените икове, както по основание, така и по размер. Счита, че няма доказателства за претърпяна от болницата щета, за вина на директора и за причинно-следствена връзка между тях; няма и основание за дължимостта на мораторна лихва за процесните периоди. Ответникът оспорва „верността на съдържанието“ на Акт за начет №11-04-5/11.08.2022г. и на Доклад №ДИД7-ВН-9/19.08.2022г. от главен финансов инспектор при АДФИ, както неправомерно поведение на директора на болницата при сключване на договора от 19.02.2021г. и при фактуриране на лекарствения продукт К.. Последното обяснява с това, че с обявлението на обществената поръчка по чл.22, ал.2 от ЗОП са били посочени критериите за възлагане и документация на същата, ведно с проект на договор, като в чл. 15, ал.2, т.7 от същия било предвидено едностранно прекратяване на договора от възложителя при хипотезата на чл.7, ал.3, изр.2 от Постановление № 146/09.06.2015г. на Министерство на здравеопазването (ПМЗ). В определения за това срок постъпили оферти от четирима участници, като с Решение №3-16/25.01.2021г. възложителят определил комисия за разглеждане и оценка на същите, а с протокол №1/25.01.2021г. последната допуснала всички участници до участие. С решение №1/12.02.2021г. обявил класирането на изпълнителите по обществената поръчка, включително по спорната по делото обособена част, по която за изпълнител било определено „А.Ф.“ ЕООД според критерия „предложена цена“. С Решение №D4142816/18.02.2021г. на осн. чл.22, ал. 8 ЗОП предходното решение било отменено като противоречащо на чл.22, ал.9 ЗОП, като със същото били обявени отново класирането и изпълнителя.

С Писмо №20-00-118/21.01.2021г. на Министъра на здравеопазването ищцовото дружество било уведомено, че министърът е сключил Рамково споразумение №РД-11-24/18.01.2021г., в което са включени заявените от ищеца лекарствени продукти, включително „К.“. С оглед на посоченото писмо и след съгласуване с юридическия екип на лечебното заведение, с решение D4236710/23.02.2021г. директорът отменил Решение №D4142816/18.02.2021г. на осн. чл.22, ал.8 от ЗОП, поради отпаднала необходимост от провеждане на процедура в резултат на съществена промяна в обстоятелствата и прекратил обществената поръчка по обособена позиция 4 доставка на „Pembrolisumab“.

По тези причини се поддържа от ответника, че същият правомерно и в съответствие с чл.7 от ПМЗ №146/09.06.2015г. е прекратил обществената поръчка в посочената част. Не е налице и вреда за лечебното заведение, тъй като разходите за закупуване и доставка на лекарствен продукт „К.“ по договор №Д-41/19.02.2021г. били възстановени от РЗОК. Липсва според ответника и субективния елемент от състава на отговорността по чл.21 ЗДФИ. Оспорва исковата за законна лихва по размер и период, като за тази с период от 23.04.202 г. до 11.05.2021г. се прави възражение за погасяване по давност.

По същество моли за отхвърляне на исковете и за съдебни разноски, а в о.с.з. поддържа позицията си.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и становищата на страните, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Няма спор и е видно от приетото заповедно дело, че за процесните суми е било подадено заявление по чл.417 от ГПК, по което е била издадена заповед за изпълнение, срещу която постъпило възражение в законовия срок.

Между страните по делото е напълно безспорно, като се потвърди и от приобщените писмени доказателства, че: от 30.01.2012г., към 2021г. и до настоящия момент от Г. К. е управител на ищцовото дружество; че последното е регистрирано в регистъра на обществените поръчки към Агенция по обществените поръчки; че като управител той е публичен възложител на обществени поръчки; че с Решение № D79974/23.12.2020г. е била открита процедура за възлагане на поръчка № 00743- 2020-0017 с обща прогнозна стойност от 24 391 934.20лв., като една от обособените позиции била доставка на Pembrolisumab с прогнозна стойност 15 243 000лв. без ДДС; че с решение от 23.02.2021г. директорът е прекратил процедурата по поръчката за позиция 4 за доставка на „Pembrolisumab“, а на 19.02.2021г. е сключил договор с „Ф.“ ЕАД за доставката на препарата „К.“, по който е фактурирал и получил 75 000мг лекарствен продукт „К.“ на обща стойност 4 482 669.29лв.

В допълнение от приложените писмени доказателства се изяснява, че с решение от 12.02.2021г. управителят на болницата е обявил класирането на участниците в обществената поръчка, вкл. за спорната по делото обособена част, по която за изпълнител е било избрано „А.Ф.“ ЕООД по критерия „предложена цена“; с решение от 18.02.2021г. на осн. чл.22, ал.8 от ЗОП предходното решение било отменено като противоречащо на чл.22, ал.9 ЗОП

и със същото са били обявени отново класирането и изпълнителя.

Към делото са приложени също (в синя папка с твърди корици към него) и разпечатки от документацията по обществената поръчка, в т.ч. обявление по обособени позиции с изисквания към участниците, проекти на договорите за доставка на лекарствени продукти по позиции, решения за допуснати и за класирани участници; отделно и договор с „Ф.“ ЕАД, декларации по повод него и фактури за доставени и платени лекарства, които потвърждават данните, посочени по-горе като безспорни и изяснени.

Видно от приложеното на л.77 от делото на ВРС писмо от МЗ, ищцовото дружество е било уведомено с писмо №20-00-118/21.01.2021г. на Министъра на здравеопазването, че министърът е сключил Рамково споразумение №РД-11-24/18.01.2021г., в което са включени заявените от ищеца лекарствени продукти, вкл. „К.“. Отбелязано е още, че преди да бъде сключено това рамково споразумение не било възможно директори на лечебни заведения да проведат вътрешен конкурентен избор при закупуване на особени лекарствени продукти и след възникване на тази възможност централният органи ги информира.

С оглед на посоченото писмо с решение от 23.02.2021г. директорът е отменил Решение №D4142816/18.02.2021г. на осн. чл.22, ал.8 от ЗОП, поради отпаднала необходимост от провеждане на процедурата с оглед възможността за директно договаряне съобразно рамковото споразумение от 18.01.2021г. от ЦОП в сектор „Здравеопазване“ (л.78 от делото на ВРС).

Самото рамково споразумение №РД-11-24/18.01.2021г. е приобщено на електронен носител и потвърдено като предмет и обхват с писмо на МЗ на РБ с от 22.10.2024г. (л.127-130 от делото на ВРС).

Приобщен по делото е Акт за начет №11-04-5/11.08.2022г., съставен от финансов инспектор към АДФИ (л.5-14 от делото на ВРС) срещу Г. Л. К. в качеството му на управител на „Специализирана болница за активно лечение на онкологични заболявания д-р М.А.М.-В.“ ЕООД, за причинена вреда на последното в размер на 54 264.29лв. и за сумата от 5 204.45лв. - законна лихва върху главницата за периода 23.04.2021г. (дата на причиняване на вредата) до 11.08.2022г. (дата на издаване на акта).

Приложен по делото е и Доклад №ДИД7-ВН-9/19.08.2022г. за извършена финансова инспекция на „Специализирана болница за активно лечение на онкологични заболявания д-р М.А.М.-В.“ ЕООД (л.15-46 от делото на ВРС), констатациите в който съответстват на обстоятелствената част и на основанията за издаване на Акта за наче от 11.08.2022г., вписано в него.

Показанията на св. Я.И. съдът цени като базирани на лични впечатления и кореспондиращи с другите доказателства по делото. От тях се изяснява, че свидетелката е заемала длъжността заместник – управител по лечебно-диагностична дейност при ищцовото дружество. Болницата ежегодно провежда обществени поръчки за медикаменти, касаещи онкоболни пациенти. През месец декември 2020г. е била обявена поредната подобна обществена поръчка, включваща и медикамента „К.“, като през месец януари 2021г. лечебните заведения били уведомени от министъра на здравеопазването на РБ

да прекратят висящите обществени поръчки за онкологични медикаменти и да проведат в специална платформа мини търгове с вече спечелилите обществената поръчка на МЗ. Поради това и след множество консултации на цялата комисия, ангажирана с обществената поръчка, както и след съгласуване с други лечебни заведения за онкоболни пациенти в Шумен, Русе и Пловдив, на управителя на СБАЛОЗ било предложено да прекрати обществената поръчка в частта относно дублираните (с МЗ) медикаменти, включително „К.“, и да продължи същата за останалите. За това решение е повлияла и ситуацията, че се касае до сравнително нов, но доста специфичен препарат за имунотерапия, за който през 2021г. е имало малко доставчици, а целта е била да се обезпечи по-доброто лечение на онкоболните пациенти. Цената на доставения продукт „К.“, платена по договора с доставчика след рамковото споразумение от м.02.2021г., е била реимбурсирана от здравната каса на 100%.

От заключението по приетата ССчЕ, което съдът цени като обективно и неоспорено, се установява, че всички плащания, направени от „Специализирана болница за активно лечение на онкологични заболявания д-р М.А.М.-В.“ ЕООД по Договор № Д-41/19.02.2021г. с „Ф.“ ЕАД във връзка с рамково споразумение №РД-11-24/18.01.2021г. за лекарствен продукт „К.“ (общо в размер на 4 480 993.61лв.) са били реимбурсирани изцяло от НЗОК на РБ (преведени от НЗОК на СБАЛОЗ са общо 4 481 493.11лв., тоест дори повече от всички заплатени от болницата на доставчика).

Въз основа на изложената фактическа обстановка и приложимата към нея нормативна регламентация, съдът достигна до следните **правни изводи**:

При разглеждане предпоставките на исковете първоинстанционният съд е изложил подробни и обосновани правни изводи, които се споделят от настоящия съдебен състав, като законосъобразни, правилни и съответни на смисъла и на целта на закона, въз основа на надлежно установена фактическа обстановка по делото и правилно приложение на материалния и процесуалния закон, в съответствие и с актуалната съдебна практика, поради което и на осн. чл.272 от ГПК въззивният съд препраща към тях.

В изпълнение на задължението си да даде разрешение по възведените пред него спorni въпроси настоящият въззивен състав намира следното:

Съгласно чл.417, т.9 от ГПК заявителят може да поиска издаване на заповед за изпълнение когато вземането, независимо от неговата цена, се основава на акт за начет, а съгласно чл.104, т.4 от ГПК осъдителите искове за вземания по акт за начет се разглеждат от районен съд като първа инстанция без значение от размера на вземането. В чл.22, ал.1-4 от ЗДФИ е предвидено, че когато са налице условията за търсене на пълна имуществена отговорност по този закон, финансовите инспектори съставят акт за начет; констатациите в този акт трябва да бъдат подкрепени с доказателства; по съставените актове начетените лица правят писмени възражения в срок, определен от финансовия инспектор, който не може да бъде по-кратък от 14 дни след връчване на акта; по основателността на възраженията финансовите инспектори се произнасят с мотивирано писмено заключение в 14-дневен срок след получаване на

възраженията. Ако след допълнителна проверка се установи, че направените възражения са основателни и променят съществено констатациите в акта, образуваното производство по него се прекратява по ред, определен в правилника за прилагане на закона (ал.6). След приключване на процедурата и когато актът за начет е издаден от компетентен орган и съдържа реквизитите по чл.43 от ПП ЗДФИ с придружаващите документи по чл.44, ал.1 от ПП ЗДФИ, фактическите констатации в акта за начет се смятат за верни до доказване на противното, съобразно чл.22, ал.5 от ЗДФИ и чл.44, ал.4 от ПП ЗДФИ. В настоящия случай няма направени възражения за формални пороци или за процесуални нарушения при издаване на акта за начет срещу ответника, като такива не се констатира и служебно от съда, поради което е в тежест на ответната страна да обори презумпцията за вярност на фактите, отразени в акта, с оглед на които е ангажирана и неговата отговорност за процесните суми. В чл.21, ал.1-3 ЗДФИ са предвидени общите предпоставки на тази отговорност – противоправно причинени вреди на лицата или организациите по чл.4, т.1-3 от закона, установени при финансова инспекция по този закон, които са пряка и непосредствена последица от действия или бездействия на виновните лица, в резултат на които вредата: 1/ е причинена умишлено от виновните лица; 2/ или е причинена от липси; 3/ или е причинена не при или по повод изпълнение на служебните задължения.

В настоящия случай от заключението по приетата ССЧЕ, кредитирано от съда като обективно, неоспорено и кореспондиращо с гласните и с останалите доказателства по делото се установи, че всичките плащания, направени от ищеца „Специализирана болница за активно лечение на онкологични заболявания д-р М.А.М.-В.“ ЕООД по сключения договор № Д-41/19.02.2021г. с „Ф.“ ЕАД във връзка с рамково споразумение №РД-11-24/18.01.2021г. за лекарствен продукт „К.“ (общо в размер на 4 480 993.61лв.) са били реимбурсирани изцяло от НЗОК на РБ (преведени от НЗОК на СБАЛОЗ са били общо 4 481 493.11лв., тоест дори повече от всички заплатени суми от болницата на доставчика). Видно от таблиците към ССЧЕ плащанията са правени ежемесечно от НЗОК, до около месец от всяка отделна издадена от болницата фактура за получени лекарства от доставчика им. Следователно имуществената сфера на ищцовото дружество след (евентуално противоправно) сключения договор от директора, е останала ненакърнена при възстановяване на изразходваните суми от НЗОК. След всяко плащане и след последното такова от м.04.2022г., включително и към момента на разглеждане на делото, не са налице реално регистрирани от СБАЛОЗ имуществени вреди, за които ответникът да носи имуществена отговорност по ЗДФИ. Поради това не е налице първата предпоставка за ангажиране отговорността на ответника и липсва основание за осъждане на последния за сумите по акта за начет, което е целта на настоящото производство (без значение дали по реда на чл.422 от ГПК след заповед за незабавно изпълнение или чрез осъдителен иск). Поради направеното пълно реимбурсиране от НЗОК в полза на СБАЛОЗ на сумите по договор № Д-41/19.02.2021г. с „Ф.“ ЕАД във връзка с рамково споразумение №РД-11-24/18.01.2021г. на МЗ за лекарствен продукт „К.“, евентуално ощетена, при незаконност на поведението на ответника, би била НЗОК

(бюджетът на МЗ), поради което този орган, а не ищеца, би имал вземане от ответника за исковите суми. Нещо повече – в тази ситуация при уважаване на исковите ищецът ще се сдобие с изпълнително основание, въз основа на което ще може да получи повторно от ответника същите суми, които вече са му били възстановени, с което ще се достигне до неоснователното обогатяване на болницата. Ето защо исковите следва да бъдат отхвърлени поради липса на щета за болницата, подлежаща на репарирание от директора ѝ. Недължимостта на главницата по акта за начет обуславя и недължимост на претендираните лихви, особено при отчитане и на ежемесечните и своевременни преводи от НЗОК към СБАЛОЗ, видно от ССЧЕ. Изложеното е достатъчно за отхвърляне на предявените искове без нужда от разглеждане на другите им предпоставки.

Независимо от горното следва да бъде отбелязано, че съгласно чл.21, ал.1, т.1 от ЗДФИ начетеното лице отговаря имуществено за вреди, ако самото им причиняване на предвидените в закона субекти е било умишлено от него, т.е. с ясно съзнание за увреждащите последици от действията му и намерение или negliжиране на настъпването им. В случая обаче причината ответникът да прекрати висящата обществена поръчка само по позиция 4 е както уведомяването му с писмо №20-00-118/21.01.2021г. на МЗ, че министърът е сключил Рамково споразумение №РД-11-24/18.01.2021г., така и самото споразумение; в него са били включени заявените от ищеца лекарствени продукти „К.“; в писмото е отбелязано още, че преди да бъде сключено това рамково споразумение не е било възможно директорите на лечебни заведения да провеждат вътрешен конкурентен избор при закупуване на особени лекарствени продукти, но след вече възникналата такава възможност централният органи ги информира. Самото рамково споразумение е било сключено от МЗ като централен орган за обществени поръчки в сектора „Здравеопазване“ съобразно ПМС №146/2015г. От изложеното следва, че като е процедирал в изпълнение на полученото уведомление от МЗ и съобразно сключеното от Централния орган рамково споразумение, ответникът няма как да е действал със съзнание за противоправно увреждане на управляваната от него болница. Показателни за това са данните за изпращане на въпросното писмо на МЗ и до останалите лечебни заведения в РБ със сходна по предмет дейност, както и индикациите за подобно прекратяване на поръчките относно дублирани продукти не само от СБАЛОЗ-Варна, но и от болниците в обласните градове Шумен, Русе и Пловдив след писмото на МЗ, изяснени от разпитания свидетел. Ето защо не е налице още една от изискуемите предпоставки да бъде ангажирана отговорността на ответника за спорните парични суми, което също обуславя отхвърляне на предявените искове.

В заключение по изложените съображения и по другите такива на ВРС, споделени от ВОС и по реда на чл.272 от ГПК, а решението на ВРС следва да бъде потвърдено изцяло.

По разноските: С оглед изхода по делото пред ВОС разноските пред ВРС не следва да бъдат ревизирани.

С оглед изхода по делото пред ВОС в полза на ответника-въззиваем се следват разноски за адв. хонорар за защита пред въззивния съд от 2000лв.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Решение №1111/31.03.2025г., постановено по гр.д. №11411/2023г. на ВРС, 50-ти състав.

ОСЪЖДА „Специализирана болница за активно лечение на онкологични заболявания д-р М.А.М.-В.“ ЕООД, ЕИК*****, да заплати на Г. Л. К., ЕГН*****, сумата от **2000лв.** – разноски за адвокатски хонорар за защита пред ВОС, на осн. чл.78, ал.3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от получаване на съобщението от страните, при наличие на предпоставките по чл.280, ал.1 и ал.2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____